

دانشگاه تبریز
دانشکده علوم ریاضی
گروه ریاضی کاربردی

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته‌ی
ریاضی کاربردی، گرایش معادلات دیفرانسیل
عنوان

کاربرد روش اختلال هموتوپی برای حل مسأله
استیفن معکوس تک فاز

استاد راهنما

دکتر کریم ایواز

استاد مشاور

دکتر حسین خیری

پژوهشگر

سمیه طالبی شیخ سرمست

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس خدایی را که سخوران در ستودن او بماند و شمارگران شردن نعمتهای او ندانند، و کوشندگان، حق او را گزاردن نتوانند. خدایی که پای اندیشه تیرگام در راه شناسایی او گنگ است، و سیر فلک زرف ربه دیای معرفش بر سگ. صفتهای او تعریف ناشدنی است و به وصف در نیامدی، و در وقت ناکنجینی، و به زمانی مخصوص نابودنی. به قدرتش خلائق را بیافرید، و به رحمتش با دایرا سپراکنید، و با خرسنگها لرزه زمین را در مهار کشید.

کواهی می دهم که خدایکناست، انبازی ندارد و بی همتاست. کواهی از روی اعتقاد و ایمان، بی آسبج برآمده از امتحان؛ و کواهی می دهم که محمد (ص) بنده او و پیامبر اوست. او را بفرستاد بادی آسکار، و با نشانهایی پدیدار، و قرآنی نبشته در علم پروردگار. که نوری است رخشان، و چراغی است فروزان، و دستورهای روشن و عیان. تا که در دودی از دلها بزداید، و با حجت و دلیل بلزم فرماید. پاک خدایا! چه بزرگ است آنچه می بینم از خلقت تو؛ و چه نبرد است، بزرگی آن دکنار قدرت تو؛ و چه با عظمت است آنچه می بینم از ملکوت تو؛ و چه ناچیز است برابر آنچه بر ما نشان است از سلطنت تو؛ و چه فراگیر است نعمت تو در این جهان؛ و چه اندک است دکنار نعمتهای آن جهان. خدایا! اگر در پرش خود دمانم یا راه پرسیدن را ندانم، صلاح کارم را به من ناودلم را بدانچه رسگاری من در آن است متوجه فرما! که چنین کار از راهنمایهای تو ناشناخته نیست و از کفایتهای تو نده.

از فرمایشات حضرت علی (ع)

تقدیم بہ

خانوادہ عزیزم

پاس‌گزاری... .

حمد و سپاس آن خدایی را که به ما عقل داد و از طریق عقل به ما علم آموخت .
در آغاز وظیفه خود می‌دانم از زحمات بی‌دریغ استاد راهنمای خود، جناب آقای دکتر کریم ایواز، صمیمانه تشکر و قدردانی کنم که قطعاً بدون راهنمایی‌های ارزنده ایشان، این مجموعه به انجام نمی‌رسید.

از جناب آقای دکتر حسین خیری که زحمت مطالعه و مشاوره این رساله را تقبل فرمودند و در آماده‌سازی این رساله، به نحو احسن اینجانب را مورد راهنمایی قرار دادند، کمال امتنان را دارم.
از کلیه استاد‌های گرامی دوران تحصیلم، مخصوصاً از آقای دکتر غلامرضا حاجتی ریاست دانشکده علوم ریاضی، دکتر جعفرصادق عیوضلو معاونت آموزشی دانشکده علوم ریاضی، خانم دکتر فریبا بهرامی مدیرگروه ریاضی کاربردی، و نیز کارکنان محترم دانشکده علوم ریاضی که در مدت تحصیلات اینجانب زحمات فراوانی را متحمل شده‌اند، تشکر می‌نمایم.
و در پایان، بوسه می‌زنم بر دستان خداوندگاران مهر و مهربانی، پدر و مادر عزیزم و بعد از خدا، ستایش می‌کنم وجود مقدس‌شان را و تشکر می‌کنم از برادر عزیزم و همسر مهربانم به پاس عاطفه سرشار و گرمای امیدبخش وجودشان، که در این سردترین روزگاران، بهترین پشتیبان من بودند.

این جهان سراسرافشانه است جز نیکی و بدی چیزی باقی نمی‌ماند.

سیده طالبی شیخ‌سرمت

۱۳۹۲

نام خانوادگی دانشجو: طالبی شیخ سرمست	نام: سمیه
عنوان: کاربرد روش اختلال هموتویی برای حل مسأله استیفن معکوس تک فاز	
<p>استاد راهنما : دکتر کریم ایواز</p> <p>استاد مشاور : دکتر حسین خیری</p>	
<p>مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: ریاضی کاربردی گرایش: معادلات دیفرانسیل دانشگاه تبریز</p> <p>دانشکده علوم ریاضی تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۳۹۲ تعداد صفحات: ۹۲</p>	
کلید واژه‌ها: مسأله استیفن معکوس، معادله انتقال حرارت، روش اختلال هموتویی	
<p>چکیده</p> <p>در این پایان‌نامه، کاربرد روش اختلال هموتویی برای حل مسأله استیفن معکوس تک فاز ارائه می‌شود. این مسأله شامل محاسبه توزیع دما در دامنه، بعلاوه بازسازی توابعی است که دما و شار گرما را در مرز توصیف می‌کند، زمانیکه فصل مشترک متحرک معلوم است.</p>	

فهرست مطالب

۳	پیشینه پژوهش و تعاریف مقدماتی	۱
۴ مقدمه	۱.۱
۴ تعاریف و مفاهیم اولیه	۲.۱
۱۳	روش اختلال هموتوپی	۲
۱۴ هموتوپی	۱.۲
۱۸ روش اختلال	۲.۲
۱۹ ایده اساسی روش اختلال	۱.۲.۲
۲۴ روش اختلال هموتوپی	۳.۲
۲۴ مقدمه	۱.۳.۲
۲۵ ایده اساسی روش اختلال هموتوپی	۲.۳.۲
۳۰ مثالها	۳.۳.۲
۳۷ همگرایی روش اختلال هموتوپی	۴.۳.۲
۴۴	حل مسأله استیفن معکوس تک فاز با روش اختلال هموتوپی	۳
۴۵ مقدمه	۱.۳
۴۷ مسأله استیفن مستقیم تک فاز	۲.۳
۴۹ مسأله استیفن معکوس تک فاز	۳.۳
۵۱ حل مسأله استیفن معکوس تک فاز با روش اختلال هموتوپی	۴.۳
۵۴ مثال	۵.۳
۶۳	نتایج عددی	۴
۶۴ مقدمه	۱.۴

۶۴	نتایج عددی	۲.۴
۶۴	نتایج عددی مثال ۱.۳.۲	۱.۲.۴
۶۶	نتایج عددی مثال ۲.۳.۲	۲.۲.۴
۶۷	نتایج عددی مثال ۳.۳.۲	۳.۲.۴
۶۹	نتایج عددی مثال ۴.۳.۲	۴.۲.۴
۷۱	نتایج عددی مثال ۲.۵.۳، ۱.۵.۳	۵.۲.۴
۷۲	نتیجه گیری	۵
۷۳	نتیجه گیری	۱.۵
۷۴	ضمیمه	
۸۴	مراجع	
۸۶	واژه‌نامه تخصصی انگلیسی به فارسی	
۸۹	واژه‌نامه تخصصی فارسی به انگلیسی	

مقدمه

اکثر پدیده‌ها در جهان واقعی به طور ذاتی غیر خطی هستند و بوسیله معادلات غیر خطی مدل‌بندی می‌شوند برای حل مسائل غیر خطی دو روش: ۱- تحلیلی؛ ۲- عددی وجود دارد. عموماً روشهای عددی در یک دامنه محاسبات پیچیده می‌توانند به کار گرفته شوند و این مزیت روش عددی نسبت به روش تحلیلی است وقتی که یک مسأله غیر خطی با یک دامنه ساده سروکار داشته باشد.

روشهای عددی ایرادهایی نیز دارد: ۱- فنون عددی نقاط منفصل یک منحنی را نتیجه می‌دهند و اغلب مشخص کردن منحنی کامل نتایج بسیار زمان‌بر است؛ ۲- از نتایج عددی درک اساسی و کامل یک مسأله غیر خطی سخت است. وقتی یک مسأله غیر خطی شامل جوابهای تکین یا جوابهای چندگانه باشد آنگاه دشواریهای اضافی روشهای عددی ظاهر می‌شود.

هر دو روش محدودیت‌ها و امتیازهای خاص خود را دارد که غیر ضروری است یکی را انجام دهیم و از دیگری غافل باشیم.

در دهه‌های اخیر با توسعه سریع مسائل غیر خطی علاقه فزاینده دانشمندان و مهندسين به روشهای تحلیلی برای حل مسائل خطی و غیرخطی آشکار شده است. در بسیاری از موارد تکنیک‌های روشهای اختلال به کار برده می‌شود روشهای اختلال^۱ اساساً بر پایه وجود پارامترها یا متغیرهای کوچک یا

^۱Perturbation

بزرگ که کمیت اختلال نامیده می‌شوند بنا گذاشته می‌شود بطور خلاصه روشهای اختلال با استفاده از کمیت‌های اختلال یک مسأله غیرخطی را به تعداد بی‌شمار زیر مسأله‌های خطی تبدیل می‌کنند سپس بوسیله مجموع جوابهای چند زیر مسأله اول، آن را تقریب می‌زنند اما همانند دیگر روشهای تحلیلی روشهای اختلال نیز دارای محدودیتهایی هستند و محدودیتهای روشهای اختلال ناشی از ایجاد یک پارامتر کوچک در مسأله است.

روشهای جدید زیادی مانند روش اختلال هموتویی توسط جی هوان هی^۲ برای رفع این محدودیت مطرح شده‌اند.

در فصل یک پایان‌نامه پیشینه پژوهش و تعاریف مقدماتی آورده شده است، در فصل دوم ضمن معرفی روش اختلال هموتویی، همگرایی روش نیز مورد بررسی قرار گرفته است، در فصل سوم حل مسأله استیفن معکوس تک فاز با روش اختلال هموتویی مطرح شده است، در فصل چهارم نتایج عددی آورده شده است، در فصل پنجم نتیجه‌گیری آورده شده است و در نهایت برنامه‌های کامپیوتری که تحت نرم‌افزار میپل نوشته شده است به عنوان ضمیمه آورده شده است. مطالب این پایان‌نامه براساس مقاله [۱۳] گردآوری شده است.

فصل ۱

پیشینه پژوهش و تعاریف مقدماتی

۱.۱ مقدمه

در این فصل به تعاریف و قضایایی که در فصل‌های بعدی به آن‌ها نیاز می‌شود، می‌پردازیم.

۲.۱ تعاریف و مفاهیم اولیه

تعریف ۱.۲.۱. معادله‌ای که شامل یک متغیر وابسته و مشتقاتش نسبت به یک یا چند متغیر مستقل باشد معادله دیفرانسیل نامیده می‌شود.

تعریف ۲.۲.۱. مرتبه یک معادله دیفرانسیل بالاترین مرتبه مشتقی است که در معادله ظاهر می‌شود. منظور از جواب یک معادله دیفرانسیل، یافتن تابعی است که اولاً تا مرتبه معادله مشتق پذیر بوده، ثانیاً در معادله صدق کند.

تعریف ۳.۲.۱. فرض کنید تابع $y = f(x)$ بر بازه $I : a < x < b$ ، تعریف شده باشد. هر معادله‌ای شامل متغیر مستقل x ، تابع $y = f(x)$ و مشتق‌های $f(x)$ را یک معادله دیفرانسیل معمولی می‌نامیم.

تعریف ۴.۲.۱. شکل کلی معادله دیفرانسیل مرتبه n ام به صورت

$$F\left(x, y, \frac{dy}{dx}, \frac{d^2y}{dx^2}, \dots, \frac{d^ny}{dx^n}\right) = 0$$

یا

$$F(x, y, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0$$

است.

تعریف ۵.۲.۱. معادله دیفرانسیل به شکل

$$a_0(x)y^{(n)}(x) + a_1(x)y^{(n-1)}(x) + \dots + a_n(x)y(x) = Q(x)$$

را معادله دیفرانسیل خطی مرتبه n گویند.

تعریف ۶.۲.۱. یک معادله دیفرانسیل جزئی معادله‌ای متشکل از یک تابع مجهول با بیش از یک متغیر مستقل همراه با مشتقات جزئی آن است.

برای مثال معادله زیر برای تابع مجهول دو متغیره $u(x, t)$ یک معادله دیفرانسیل جزئی است.

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = c^2 \frac{\partial^2 u}{\partial t^2}$$

تعریف ۷.۲.۱. منظور از $C^m[a, b]$ مجموعه توابع تعریف شده روی $[a, b]$ هستند که تا مرتبه m ام بطور پیوسته مشتق پذیر باشند (مجموعه توابع مشتق پذیر مرتبه m ام پیوسته).

تعریف ۸.۲.۱. اگر علاوه بر معادله دیفرانسیل داده شده مقدار y و مشتقات متوالی آن در نقطه $x = x_0$ معین باشد آن را مسأله مقدار اولیه می‌گویند.

تعریف ۹.۲.۱. اگر معادله دیفرانسیل مرتبه دوم در حالت خاص دارای شرایطی در دو نقطه جداگانه $x_0 = a$ و $x_0 = b$ باشد، آنگاه مسأله را مسأله مقدار مرزی می‌نامند.

تعریف ۱۰.۲.۱. سری $\sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n$ که در آن دنباله‌ای از اعداد z و متغیری مستقل می‌باشد یک سری توانی نامیده می‌شود.

قضیه ۱۱.۲.۱. (قضیه تیلور): اگر تابع f در همسایگی نقطه x_0 مشتق مرتبه $(n+1)$ ام متناهی داشته باشد، در این صورت مقدار f در هر نقطه x متعلق به این همسایگی به صورت

$$f(x) = f(x_0) + (x - x_0)f'(x_0) + \frac{1}{2!}(x - x_0)^2 f''(x_0) + \dots + \frac{1}{n!}(x - x_0)^n f^{(n)}(x_0) + R_n(x)$$

بدست می‌آید که در آن

$$R_n(x) = \frac{1}{(n+1)!}(x - x_0)^{n+1} f^{(n+1)}(\xi)$$

و

$$f^k(x) = \left. \frac{d^k f}{dx^k} \right|_{x=x_0}$$

و x_0 و x بین آن است.

تعریف ۱۲.۲.۱. فرض کنید X یک مجموعه‌ی ناتهی و d تابعی به صورت $d : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$ باشد زوج (X, d) را یک فضای متریک گویند و d را یک متر روی X گویند هرگاه $\forall x, y, z \in X$ داشته باشیم

$$1. \quad d(x, y) = 0 \Leftrightarrow x = y \quad d(x, y) \geq 0$$

$$2. \quad d(x, y) = d(y, x)$$

$$3. \quad d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$$

تعریف ۱۳.۲.۱. فرض کنید X یک فضای برداری باشد، تابع $\|\cdot\| : X \rightarrow \mathbb{R}$ را یک نرم روی X گویند، هرگاه $\forall \lambda \in \mathbb{R}$ و $\forall x, y, z \in X$ داشته باشیم

$$1. \quad \|x\| = 0 \Leftrightarrow x = 0 \quad \|x\| \geq 0$$

$$2. \quad \|\lambda x\| = |\lambda| \|x\|$$

$$3. \quad \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$$

تعریف ۱۴.۲.۱. دنباله x_n از عناصر فضای نرم دار X را همگرا در X گویند، هرگاه $\alpha \in X$ وجود داشته باشد بطوریکه

$$\lim_{X \rightarrow \infty} \|x_n - \alpha\| = 0$$

و این مستلزم آن است که

$$\forall \epsilon > 0 \quad \exists N \quad \forall n \quad (n \geq N \rightarrow \|x_n - \alpha\| < \epsilon)$$

تعریف ۱۵.۲.۱. دنباله x_n از عناصر فضای نرم دار X را دنباله کوشی گویند هرگاه

$$\forall \epsilon > 0 \quad \exists N \quad \forall n, k \quad (n \geq N \rightarrow \|x_{n+k} - x_n\| < \epsilon)$$

تعریف ۱۶.۲.۱. فضای تام به فضایی گفته می‌شود که هر دنباله کوشی در آن همگرا باشد.

تعریف ۱۷.۲.۱. گردایه τ از زیرمجموعه‌های مجموعه X را یک توپولوژی^۱ در X گوئیم اگر τ در سه خاصیت زیر صدق کند:

$$1. X, \emptyset \in \tau$$

۲. هرگاه به ازای $V_i \in \tau$ داشته باشیم $V_1 \cap V_2 \cap \dots \cap V_n \in \tau$ (اشتراک هر زیرگردایه متناهی از τ در τ باشد)

۳. هرگاه V_α زیر گردایه دلخواهی از τ (متناهی، شمارش پذیر یا شمارش ناپذیر) باشد، آنگاه

$$\cup_\alpha V_\alpha \in \tau$$

و به (X, τ) فضای توپولوژیک گویند.

قضیه ۱۸.۲.۱. اگر B یک پایه برای فضای توپولوژی X و C یک پایه برای فضای توپولوژی Y باشد، در این صورت گردایه $D = \{b \times c \mid b \in B, c \in C\}$ یک پایه برای توپولوژی حاصل ضربی $X \times Y$ است.

□

برهان. رجوع کنید به [۹].

تعریف ۱۹.۲.۱. فضای هیلبرت: فضای خطی متریک H را فضای هیلبرت گویند، هرگاه H با متر تعریف شده تام باشد.

تعریف ۲۰.۲.۱. فضای خطی نرم‌دار X را فضای باناخ گویند، هرگاه X با متر تعریف شده بوسیله نرمش یک فضای تام باشد. هر فضای هیلبرت یک فضای باناخ است.

^۱Topology

تعریف ۲۱.۲.۱. اگر T یک عملگر از فضای خطی X به روی خودش باشد، آنگاه $x \in X$ را نقطه ثابت T گویند، هرگاه $Tx = x$.

تعریف ۲۲.۲.۱. نگاشت $T : X \rightarrow X$ را در گوی $\bar{B}(z_0, r)$ نگاشت انقباض گویند، هرگاه ثابتی چون $0 \leq \theta < 1$ موجود باشد بطوریکه

$$\forall x_1, x_2 \in \bar{B}(z_0, r) \quad \|Tx_1 - Tx_2\| \leq \theta \|x_1 - x_2\| < \|x_1 - x_2\|$$

که در آن θ را ضریب انقباض گویند و گوی $\bar{B}(z_0, r)$ ، گوی بسته‌ای به مرکز z_0 و شعاع r است که به صورت زیر تعریف می‌شود

$$\bar{B}(z_0, r) = \{z \mid \|z - z_0\| \leq r\}$$

قضیه ۲۳.۲.۱. (قضیه نگاشت انقباض یا نقطه ثابت باناخ):

فرض کنید

۱. X یک فضای باناخ

۲. $T : X \rightarrow X$

۳. T در گوی $\bar{B}(u_0, r)$ یک نگاشت انقباض، با ضریب انقباض $0 \leq \theta < 1$ باشد

$$۴. \frac{1}{1-\theta} \|u_1 - u_0\| = r_0 \leq r$$

آنگاه

(الف) T دارای نقطه ثابت منحصر بفرد u^* درون گوی $\bar{B}(u_0, r)$ می‌باشد.

(ب) $\forall n = 1, 2, \dots$ دنباله تکرار $u_k = T(u_{k-1})$ به نقطه ثابت u^* همگرا است.

(ج) $\|u_k - u^*\| \leq \theta^k r_0$.

برهان. T یک نگاشت انقباض است بنابراین داریم:

$$\begin{aligned}
 \forall k \quad \|u_{k+1} - u_k\| &= \|Tu_k - Tu_{k-1}\| \\
 &\leq \theta \|u_k - u_{k-1}\| \\
 &= \theta \|Tu_{k-1} - Tu_{k-2}\| \\
 &\leq \theta^2 \|u_{k-1} - u_{k-2}\| \\
 &= \theta^2 \|Tu_{k-2} - Tu_{k-3}\| \\
 &\leq \theta^3 \|u_{k-2} - u_{k-3}\| \\
 &\vdots \\
 &= \theta^k \|u_1 - u_0\| \\
 &= \theta^k (1 - \theta) r_0
 \end{aligned}$$

بنابراین به ازای هر $k = 0, 1, \dots$ می توان نوشت

$$\|u_{k+1} - u_k\| \leq \theta^k (1 - \theta) r_0 \quad (۱.۱)$$

ثابت می کنیم به ازای هر k می توان نوشت

$$\|u_k - u_0\| \leq r_0 (1 - \theta^k) \quad (۲.۱)$$

اثبات به استقراء:

به ازای $k = 1$ طبق فرض مسئله برقرار است. فرض کنیم به ازای k برقرار باشد، ثابت می کنیم به

ازای $k + 1$ نیز برقرار است.

$$\begin{aligned}
 \forall k \quad \|u_{k+1} - u_0\| &= \|u_{k+1} - u_k + u_k - u_0\| \\
 &\leq \|u_{k+1} - u_k\| + \|u_k - u_0\| \\
 &\leq \theta^k(1 - \theta)r_0 + r_0(1 - \theta^k) \\
 &= (\theta^k - \theta^{k+1})r_0 + (1 - \theta^k)r_0 \\
 &= r_0(1 - \theta^{k+1})
 \end{aligned}$$

با توجه به رابطه (۲.۱) می توان نوشت

$$\|u_k - u_0\| \leq r_0(1 - \theta^k) \leq r$$

لذا

$$u_k \in \bar{B}(u_0, r)$$

حال نشان می دهیم $\{u_k\}$ یک دنباله کوشی است یعنی

$$\forall \epsilon > 0 \quad \exists N \quad \forall n, k \quad (n \geq N \Rightarrow \|u_{n+k} - u_k\| < \epsilon)$$

فرض کنید ϵ یک عدد مثبت دلخواه باشد

$$\begin{aligned}
 \|u_{n+k} - u_k\| &= \|u_{n+k} - u_{n+k-1} + u_{n+k-1} - \cdots + u_{k+1} - u_k\| \\
 &\leq \|u_{n+k} - u_{n+k-1}\| + \cdots + \|u_{k+1} - u_k\| \\
 &\leq \theta^{n+k-1}\|u_1 - u_0\| + \cdots + \theta^k\|u_1 - u_0\| \\
 &\leq \theta^k[\theta^{n-1} + \theta^{n-2} + \cdots + \theta + 1](1 - \theta)r_0
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &\leq \theta^k(1 - \theta)r_0\left(\frac{1}{1 - \theta}\right) \\ &= \theta^k r_0 \\ &\leq \epsilon \end{aligned}$$

پس دنباله $\{u_k\}$ کوشی است و چون X فضای باناخ است در نتیجه دنباله $\{u_k\}$ همگراست. با حدگیری از طرفین دنباله $u_k = Tu_{k-1}$ می توان نوشت

$$Tu^* = u^*$$

یعنی u^* نقطه ثابت T است.

با توجه به رابطه (۲.۱) داریم:

$$\|u_k - u_0\| \leq r_0(1 - \theta^k)$$

با حدگیری از طرفین رابطه بالا داریم:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \|u_k - u_0\| \leq \lim_{k \rightarrow \infty} (1 - \theta^k)r_0$$

آنگاه

$$\|u^* - u_0\| \leq r_0 \Rightarrow u^* \in \bar{B}(u_0, r)$$

یعنی u^* درون گوی $\bar{B}(u_0, r)$ می باشد.

اکنون ثابت می کنیم u^* یکتاست. فرض کنیم u_m نقطه ثابت دیگری برای نگاشت انقباض T باشد

یعنی

$$\exists u^*, u_m \in X \quad ; \quad u^* = Tu^* \quad , \quad u_m = Tu_m$$

در اینصورت داریم:

$$\begin{aligned}\|u^* - u_m\| &= \|Tu^* - Tu_m\| \\ &\leq \theta \|u^* - u_m\| \\ &< \|u^* - u_m\|.\end{aligned}$$

□

که این یک تناقض است، پس u^* یکتاست.

فصل ۲

روش اختلال هموتوپی